

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Stein: Som jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag, kan vi ikke tiltræde Bestemmelsen om, at der gives Finansministeren ubegrænset Bemyndigelse til at afgøre det foreliggende Spørgsmaal sammen med Finansudvalgene. Vi har stillet Ændringsforslag om, at der i § 1 skal indføjes, at Finansudvalgenes Afgørelse skal være enstemmig. Jeg anbefaler at stemme for dette.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg beklager den Mistillid, som Det konservative Folkeparti nærer til Finansministeren og det store Flertal i begge Rigsdagens Ting. De to Finansudvalg repræsenterer jo hvert paa sit Omraade det paagældende Tings Flertal, og naar der i begge de nævnte Udvalg tilvejebringes et Flertal, vil det altsaa ikke alene bestaa af de to Regeringspartier, men der maa nødvendigvis være Tilslutning fra et tredje Parti. Naar dette ikke er nok for Det konservative Folkeparti, maa jeg, som sagt, beklage det, men jeg maa meget fraraade at tiltræde den Ændring, der er foreslaaet af Det konservative Folkeparti. Jeg anbefaler at stemme imod Ændringsforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag (se ovenfor) *forkastedes* med 26 Stemmer mod 12. — 22 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 1131) samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling *vedtoges* uden Afstemning.

Derpaa foretog man:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Færdselslov Nr. 129 af 14. April 1932.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1131).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Ting Forslag til Lov om Ændring i Færdselslov

Nr. 129 af 14. April 1932, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af det høje Folketing.

Ved en Skrivelse af September i Fjor nedsatte Justitsministeriet et Udvalg, det saakaldte Færdselsudvalg, med den Op-gave at overveje Spørgsmaalet om Hovedfærdselsaarenes Forkørselsret samt andre aktuelle Spørgsmaal i Færdsels- og Motorloven. Dette Udvalg naaede ret hurtigt til Enighed i Spørgsmaalet om Hovedfærdselsaarenes Forkørselsret. Man fandt det derfor rigtigst at indgive en særlig Indstilling herom til Ministeriet. Da Justitsministeriet kunde tiltræde Udvalgets Forslag, blev dette fremsat for Folketinget. Om Udvalgets nærmere Begrundelse for Forslaget kan jeg henvise til Udvalgets Betænkning, der er aftrykt som Bilag til det i Folketinget fremsatte Lovforslag.

Lovforslaget gaar ud paa, at § 11 i Færdselsloven af 1932 affattes saaledes, at den, som har den anden paa sin højre Side, faar Vigepligt; men denne Bestemmelse fritager ikke for at overholde nogen af Motorlovens øvrige Bestemmelser vedrørende Hastighed, Iagttagelse af Forsigtighed o. s. v. I Stk. 2 bestemmes, at for saa vidt angaar bestemte Gader eller Veje, kan Justitsministeren efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder fastsætte, at Færdselen fra de Gader og Veje, der udmunder i eller skærer disse, har ubetinget Pligt til at vige eller holde tilbage for Færdselen fra begge Sider paa Hovedvejen. Dette maa imidlertid tilkendegives ved en Afmærkning efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse. Udgifterne herved skal ifølge § 2 afholdes af Statens Andel i Gebyrer for Prøver m. v. i Henhold til Motorloven.

Lovforslaget er vedtaget i uændret Skikkelse i det høje Folketing med, saa vidt jeg erindrer, 82 Stemmer mod 2. Naar Behandlingen i Folketinget trods denne store Enighed alligevel tog nogen Tid, skyldtes det, at et enkelt Medlem af Folketinget, det ærede Medlem Hr. Rager, var meget betænkelig ved de gældende Regler om Vigepligt. Derfor blev dette Spørgsmaal gjort til Genstand for en nøje Undersøgelse og forskellige Konferencer med Justitsministeren. Min Beskedenhed byder mig dog at tilføje, at disse Konferencer nærmest foregik med Færdselschefen, da jeg betragtede ham som adskilligt mere sagkyndig paa dette Omraade. Der var endvidere Prøver ude paa Gader og Veje, i hvilke jeg dog ikke deltog for ikke at risikere Liv og Lemmer. Men Resultatet blev altsaa, at samtlige Medlemmer af Udvalget undtagen det ærede Medlem af Folketinget Hr. Rager